ខ្លួនដើម្បីជាតិជានិច្ច ជាពិសេសចំពោះខ្មែរនៅកម្ពុជាក្រោម ។

ង្វៀង-ហូវថូ មេវៀតកុងនៅស្រុកយួនខាងត្បូងនិងលោក បានធ្វើកិច្ចសន្យាជាសម្ងាត់មួយ មានចុះហត្ថលេខាជាមួយគ្នាយ៉ាងត្រឹមត្រូវ មានសេចក្តីជាអាទិថា ៖

- បើពេលណាអាមេរិកាំងថយចេញពីវៀតណាមខាងត្បូង យួននិងកម្ពុជាក្រោមត្រូវទទួលជ័យជំនះស្មើភាពគ្នា ។ គឺយួនយល់ព្រមប្រគល់ស្វ័យភាព (Autonomie) ឲ្យខ្មែរកម្ពុជាក្រោម ។ល។

នៅថ្ងៃទី៥-៥-៧៥ លោកអន្ទះសារជាយ៉ាងខ្លាំង ព្រោះស្ថានការណ៍នៅប្រទេសវៀតណាម ប្រែជាងងឹតអន្ធការច្របូកច្របល់ ដូចឡានបាក់ចង្កូត ។ លោកសឺនង៉ុកថាញ់ក៏យកកិច្ចសន្យានោះមកពិនិត្យមើល រួចក៏បត់ច្រកក្នុងហោប៉ៅអាវប្រថុយផ្សងព្រេងទៅរកជួបង្វៀង-ហូវថូ ។ ពេលនោះខ្ញុំក្តី កូនប្រសារប្រុសរបស់លោកក្តី សំអង្វរលោកឲ្យរត់គេចមួយរយៈសិន ។ លោកគ្រវីក្បាលជំនួសចម្លើយ ។ រួចបណ្តើរកង់មួយជិះចេញបាត់ទៅ...

- ពីរថ្ងៃបន្ទាប់ កូនប្រសារប្រុសរបស់លោកក៏ផ្សងព្រេងទៅរកឪពុកក្មេក...ក៏បាត់ខ្លួនរហូតទៅទៀត ។

បីថ្ងៃមកទៀត គឺថ្ងៃទី១០-៥-៧៥ វៀតកុងចូលមកចាប់ខ្ញុំ នាំយកទៅដាក់ខ្នោះនៅខេត្តដាណាំង ជាមួយជនជាតិយួនមានចំនួន១១ម៉ឺននាក់ ។ និយាយដល់វគ្គនេះថាច់-ទ្រឿងក៏បង្ហាញកជើង ដែលនៅសល់ស្លាកស្នាមបណ្តាលមកពីខ្នោះនោះឲ្យយាយទៀងឃើញជាភស្តុតាង ។ រួចនិយាយបន្តទៅទៀត ៖

- លុះដល់ខែកញ្ញាឆ្នាំ១៩៧៨ វៀតកុងក៏ដោះលែងអ្នកទោសដែលជាប់ខ្នោះនៅខេត្តដាណាំង ហើយដែលដើរបានឲ្យវិលត្រឡប់ទៅកាន់លំនៅរៀងៗខ្លួនវិញ ចំណែកអ្នកទោសជិតមួយម៉ឺននាក់ដែលដើរមិនរួច វៀតកុងនាំយកទៅដាក់ក្នុងជំរំមួយឈ្មោះ Trai Bo គឺជំរំ «វ៉ារ» គឺទុកឲ្យស្លាប់ក្នុងជំរំនោះទៅ ! ។

- លុះខ្ញុំចេញពីទីដាក់ខ្នោះនោះមក ទើបខ្ញុំដឹងថាលោកសឺន-ង៉ុកថាញ់ស្លាប់តាំងពីថ្ងៃទី៨-៨-៧៧ នៅក្នុងគុកជីហ៊្វា ។

ប្រជាជនយួនក្តី ខ្មែរក្តី ទោះបានរួចចេញពីមន្ទីរឃុំឃាំងក៏ដោយ ក៏គ្មានសេរីភាពដែរ ។ គ្រប់ៗគ្នាមកដល់ទីលំនៅ ក៏ត្រូវយួនហាណូយតាមដានគ្រប់ដង្ហើមចេញចូល ។ ដូច្នេះគ្រប់ៗរូបជាពិសេសយួនខាងត្បូង កំពុងលៃលកសូកប៉ាន់ឲ្យមាសដល់វៀតកុងរួចធ្វើទូកដាក់ម៉ាស៊ីនផ្សងព្រេងរត់ឆ្លងមហាសមុទ្រមកតាមចៅហ្វាយនាយចាស់គឺ បារាំងនិងអាមេរិកាំង ។ ថាច់-ទ្រឿងបន្តទៅទៀតថា ៖

- យួនខាងត្បូងឈឺចិត្តណាស់ ដែលបណ្តោយឲ្យខ្លួនចាញ់បោកយួនហាណូយខំក្បត់ចៅហ្វាយនាយបារាំង និងអាមេរិកាំង ដើម្បីមកបំរើវា ។ ព្រោះការដែល

យួនហាណូយបានឈ្នះលើបារាំងក្តី លើអាមេរិកាំងក្តី ក៏ព្រោះតែនៅពេលនោះ យួនខាងត្បូងជាអ្នកធ្វើចារកិច្ចឲ្យវា ។

ឥឡូវខកខូចចិត្តអស់សង្ឃឹមខំបំរើវាអស់រយៈពេល៣០ឆ្នាំ ហើយនៅទីបំផុត យួនហាណូយបញ្ឆោតនាំយកទៅដាក់គុកដាក់ខ្នោះទៅវិញ ។ល។ ឆ្លៀតឱកាសដែលយួនកំពុងតែចលាចល សូកប៉ាន់យួនហាណូយដោយរត់រញ៉េរញ៉ៃនោះ ខ្ញុំក៏រត់មកកាន់ប្រទេសកម្ពុជានៅចុងខែធ្នូឆ្នាំ១៩៧៩ ។

ក្នុងខែមីនាឆ្នាំ១៩៨០ ខ្ញុំបានជួបលោកគៀង-ទ្រឿង ជាអតីតវរៈសេនិយឯកក្នុងកងទ័ពម៉ែកហ្វ័ក្ស និងលោកទ្រីវ-ចូវ ជាអតីតអនុសេនិយឯកក្នុងកងទ័ពម៉ារីនអាមេរិកាំងនៅព្រៃនគរ ។ លោកទើបនឹងរួចចេញពីគុកនៅហាណូយ ជាមួយនិងអនុសេនិយទោពីរនាក់ទៀត ភ្លេចឈ្មោះ ។ ក្រុមខ្ញុំ៥នាក់ ស្ម័គ្រចិត្តចូលបំរើរជរបខ ដែលមានលោកគៀង-ទ្រឿងជាមេដឹកនាំក្រោមបញ្ជាការរបស់ស្រីម្នាក់ ដែលមានទីចាត់ការនៅកណ្តាលរដ្ឋធានីភ្នំពេញ ។

ក្រុមខ្ញុំមានគ្នា៥នាក់ ធ្វើការជាមួយលោកគៀង-ទ្រឿង ក្រោមបញ្ជាការផ្ទាល់របស់ស្រីម្នាក់នៅភ្នំពេញ ។ ទីស្នាក់ការសម្ងាត់របស់យើង តាំងនៅត្រើយខាងកើតទន្លេមេគង្គ ។ ស្រីមេបញ្ជាការបានផ្តល់មាសឲ្យពួកយើងចាយវាយខ្លះៗ ។ នៅដើមខែមេសាឆ្នាំ១៩៨០ លោកទ្រឿងទទួលបានមាស៥ជំឡឹងពីព្រំដែនខ្មែរ-ថៃ ។ មិនទាន់បានបានជួបជុំចែកគ្នានៅឡើយ ស្រាប់តែបូដូយមកព័ទ្ធចាប់លោកទ្រឿង និងអនុសេនិយទោពីរនាក់ នោះយកទៅបាត់ ។ ចំណែកលោកទ្រីវ-ចូវ រវល់តែទៅជួបអ្នកស្រីមេបញ្ជាការធំនៅភ្នំពេញក៏បាត់ខ្លួនរហូត...។

ចំណែកខ្ញុំៗជាប់បំពេញបេសកកម្មនៅព្រែកតាមាក់ ។ ដឹងខ្លួនទាន់ក៏រត់គេចមកកាន់ខេត្តពោធិសាត់ នៅថ្ងៃទី១៤-៤-៨០ មានបំណងចូលបំរើរ.ជ.រ.ប.ខ.នៅទីនោះ ។

មកដល់ខេត្តពោធិសាត់ ស្ងាត់ច្រៀប ពីព្រោះរជរបខខេត្តពោធិសាត់និងខេត្តកំពង់ឆ្នាំង មានកើតឧប្បត្តិហេតុមួយដ៏ចម្លែក ។ រឿងរ៉ាវមានដូចតទៅនេះ ៖

★ នៅយប់ថ្ងៃចូលឆ្នាំខ្មែរទី១៣-៤-៨០ អ្នកដឹកនាំរជរបខនៃខេត្តទាំងពីរបានរួបរួមគ្នាធ្វើពិធីជប់លៀងមួយយ៉ាងធំ ដោយចាត់អញ្ជើញមេៗបូដូយមកស៊ីផឹក ក្នុងន័យនឹងចាត់ការសម្លាប់ពួកវាឲ្យអស់ ។ មេៗបូដូយក៏ចូលមកស៊ីផឹកតាមសេចក្តីអញ្ជើញយ៉ាងសប្បាយរីករាយ ។

៥នាទីមុនពេលកំណត់ ដែលមេដឹកនាំរជរបខបំរុងនឹងចាត់ការចាប់ចងមេៗបូដូយទាំងនោះ ស្រាប់តែមានបូដូយយ៉ាងច្រើនចូលមកព័ទ្ធចាប់អ្នកដឹកនាំរជរបខទាន់ពេលមុនដូចបានព្រៀងទុក ។ វាចាប់បានពួករជរបខមានចំនួនជាង៥០០នាក់

ហើយនាំយកទៅបាត់រហូត...

ថាច់-ទ្រឿងគ្រវីក្បាលថ្ងូរអ៊ុំៗថា ៖

- ខ្ញុំឆ្ងល់សែនឆ្ងល់ ព្រោះមិនដឹងជាយ៉ាងម៉េច ក៏បួដួយពូកែយកការណ៍ម្ល៉េះ? ខ្ញុំក៏បន្តដំណើរទៅកាន់ខេត្តបាត់ដំបង មានបំណងមកបំរើរជរបខនៅខេត្តនេះ ។ យប់មិញនេះ ខ្ញុំទៅជួបមេដឹកនាំរជរបខ តែបន្ទាប់ពីបានស្តាប់សំដីអួតអាងខុសទំ-នងរបស់អស់លោកមេៗនោះមក ខ្ញុំក៏ឈប់ទុកចិត្តហើយអស់សង្ឃឹមរលីងធេង។

យាយទៀងសួរថា ៖

- ម៉េចបានជាអីចឹងទៅវិញ ?

- ព្រោះមានរឿងដ៏ចម្លែកមួយដែលកើតឡើងនៅផ្ទៃក្នុងក្រុមដឹកនាំ ។ នៅយប់ថ្ងៃទី១៣និង១៤ខែមេសាឆ្នាំ១៩៨០ ឆ្លៀតពេលចូលឆ្នាំខ្មែរ លោកឡាយ-សាម៉ុន ចៅហ្វាយខេត្តដែលយួនទើបបញ្ជូនមកពីហាណូយ ចាត់អញ្ជើញមេៗរជរបខទៅខេត្តបាត់ដំបងទាំងអស់ ឲ្យចូលរួមក្នុងពិធីជប់លៀងមួយ ច្រៀងរាំអស់រយៈពេល២យប់ដើម្បីចងមិត្តភាព ។

លុះចប់ពិធីនេះហើយ លោកឡាយ-សាម៉ុនថ្លែងជាឱឡារិកថា លោកសុំធានាដឹកអង្ករ ដឹកស្បៀងគ្រប់ៗជំពូកផ្តល់ឲ្យកងទ័ពរជរបខ គ្រប់ៗកន្លែងក្នុងខេត្តបាត់ដំបងទាំងមូល ។ លោកសុំតែមិត្តៗមេៗរជរបខប្រាប់ទីកន្លែង និងចំនួនកងទ័ពតែប៉ុណ្ណោះ ។ល។ និង ។ល។

ថាច់-ទ្រឿងនិយាយដល់ត្រឹមណោះ ក៏ងើបមុខសម្លឹងយាយទៀង ព្រមទាំងនិយាយថា ទើបព្រឹកនេះខ្ញុំមករកជួបមីងដើម្បីសុំយោបល់ ។

លុះឮបញ្ហានេះហើយ យាយទៀងអង្គុយគិតមួយសន្ទុះគាត់ក៏ឆ្លើយថា ៖

- គួរឲ្យចម្លែកមែនៗ ដំណាក់ការជាដំបូងរបស់រជរបខ គឺត្រូវតែកំទេចយួនហាណូយនិងអាយ៉ងរបស់វា ដើម្បីរំដោះទឹកដីកម្ពុជា ។ សព្វថ្ងៃ បួដួយស៊ីបាយវាល់ចាន ម្ហូបមានតែផ្អឹរនិងត្រកួនស្ងោរ បង់តែអំបិល ។ ចុះហេតុម្តេចចៅហ្វាយខេត្តអាយ៉ងយួននេះ បែរជាមានអង្ករមានស្បៀងគ្រប់ៗមុខ ដឹកនាំយកទៅផ្តល់ឲ្យរជរបខមិនទំនងបែបនេះ ?

★ កលល្បិចនេះវៀតមិញប្រើម្តងរួចហើយកាលពីឆ្នាំ១៩៤៥ នៅឯកម្ពុជាក្រោមដោយសម្លាប់ខ្មែរយ៉ាងវីវក់ ។ ចំណែកនៅឯប្រទេសកម្ពុជា ក្នុងរយៈពេលតែមួ-យ បួដួយបានចូលមកតាំងមូលដ្ឋាននៅពាសពេញដោយយកលេសថា មកវាយកំទេចដេញបារាំង ។ តែគឺនៅពេកនោះហើយដែលវាបង្កើតបានអាយ៉ងរបស់វាគឺ «ខ្មែរវៀតមិញ» ។ លុះមកដល់ជំនាន់យួនហាណូយជាវៀតកុង វានាំកលល្បិចនេះមកប្រើទៀត ។

★ មើលចុះ ! វាខំបង្កើតឈ្មោះអង្គការអនាមិក រួចមកអង្គការនេះក៏បង្កើតយោធាស្រឡាញ់សម្តេចឪ មានចំនួន៤០,០០០នាក់ ឲ្យកំទេចសម្លាប់ខ្មែរលន់-នល់ ដែលជាម្ចាស់ទឹកដីកម្ពុជាពិតៗ ។ លុះបានទទួលជ័យជំនះជាស្ថាពរហើយ អង្គការក៏ប្រមូលយោធាទាំងអស់ បញ្ជូនចូលចំកណ្តាលអន្ទាក់ខ្សែត្រៀមរបស់ប៉ូដួយ ឲ្យវាបាញ់សម្លាប់ចោលអស់រលីង ។

ថាច់-ទ្រឿងពោលឡើងថា ៖

- ពុទ្ធោៗ ខ្ញុំបានឮរឿងនេះដែរ ។ ខ្ញុំឆ្ងល់សែនឆ្ងល់ព្រោះពេលនោះយួនជាវៀតកុងមានទ័ពចំនួនមួយលាន់នាក់ មានបច្ចេកទេសផ្នែកខាងធ្វើសង្គ្រាមយ៉ាងត្រឹមត្រូវ ចំណែកផ្នែកអាវុធមានយ៉ាងច្រើន ។

ថាច់-ទ្រឿងរៀបរាប់ពីចំនួនអាវុធនិងចំនួនស្បៀងអាហាររបស់ទ័ពយួនហាណូយ ដូចដែលតាអាងបានរៀបរាប់ប្រាប់យាយទៀងរួចមកហើយ...

ចំណែកឯយោធាខ្មែរក្រហមមានចំនួន៤ម៉ឺននាក់ ។ បានឈ្នះខ្មែរលន់-នល់ដោយថៃដន្យ ដូច្នេះគ្មានអ្វីជាអស្ចារ្យសោះ ។ ហេតុម៉េចក៏អង្គការបញ្ជូនយោធាទាំងនោះ ទៅរំដោះទឹកដីកម្ពុជាក្រោម ? ម្នាក់ៗស្ពាយគ្រាប់តែមួយសំពាយ និងកាំភ្លើងមួយដើម រួចដើរធ្វើរជើងយ៉ាងនោះ ? ។ លុះទទួលដំណឹងថា យោធាខ្មែរក្រហមទាំងអស់នោះ ត្រូវប៉ូដួយបាញ់សម្លាប់ចោលខ្ទេច ខ្ញុំក៏ផ្តន្ទាថា « ងាប់អស់ទៅចុះ» ព្រោះខ្ញុំមិនបានដឹងថា នេះជាឧបាយកលរបស់អង្គការអនាមិកឡើយ ។

យាយទៀងសម្លឹងមុខថាច់-ទ្រឿងព្រមទាំងបញ្ជាក់ថា ៖

- គ្មានស្នៀតអ្វីប្រសើរជាងស្នៀតនេះឡើយ ។ មើលចុះ ! កាលពីថ្ងៃមុន អង្គការអនាមិកប្រើស្នៀតនេះ សម្លាប់យោធាស្រឡាញ់សម្តេចឪ ។ ឥឡូវយួនហាណូយកំពុងតែនាំយកស្នៀតដដែលនេះមកប្រើ ដើម្បីសម្លាប់កំទេចរជរបខទៅអនាគតទៀត ។ ដូច្នេះបើយើងជឿតែត្រចៀកនិងភ្នែក យើងឃើញថាយួនល្អណាស់ ។ តែបើយើងចេះត្រិះរិះពិចារណានិងប្រៀបធៀប យើងអាចរកឃើញយ៉ាងងាយនូវកលល្បិចក្រឡិចក្រឡុច ដែលមានជាបញ្ហោស់ជាបណ្តោយ ដ៏ក្រខ្វក់អាក្រក់ឃោរឃៅរបស់វានេះ ។

ថាច់-ទ្រឿងថ្ងូរអ៊ូៗថា ៖

- តើយើងធ្វើយ៉ាងម៉េចទៅ បើក្រុមរជរបខខេត្តបាត់ដំបងកំពុងតែបណ្តើរគ្នាចូលអន្ទាក់របស់យួនហាណូយយ៉ាងនេះ ? ស្តាយអើយសែនស្តាយ... បើដឹងយ៉ាងនេះហើយ តើធ្វើម្តេចទៅ ? បើយើងមីង-ក្មួយខ្វះសមត្ថភាពយ៉ាងនេះ ?

ថាច់-ទ្រឿងអង្គុយផ្ទាល់ដីឱបក្បាលជង្គង់សញ្ជឹងគិតមួយសន្ទុះធំ ទើបសុំបបួលមីងទៀងចាកចេញចោលប្រទេសកម្ពុជាទៅកាន់ប្រទេសថៃ ។ យាយទៀងទូន្មា

នថាច់-ទ្រឿងថា ៖

– គួរក្មួយគេចចេញទៅកាន់បរទេសសិនចុះ ចំណែកឯមីង មីងត្រូវតែនៅក្នុងស្រុកខ្មែរ ព្រោះមីងមានគោលបំណងចង់ស្រាវជ្រាវរកមើលកលល្បិចរបស់យួនហាណូយតទៅទៀត ។មីងចង់ដឹងថាតើអំណើះតទៅមុខ វានឹងធ្វើយ៉ាងម៉េចទៀត ដើម្បីលេបយកទឹកដីកម្ពុជា ឲ្យបានយ៉ាងងាយដូចបេះផ្លែពុទ្រាទុំយ៉ាងនោះ ? ម្យ៉ាងវិញទៀត មីងចង់ដឹងថា តើវាធ្វើយ៉ាងម៉េចទៀត ដើម្បីត្រួតត្រាប្រទេសខ្មែរឲ្យស្របច្បាប់អន្តរជាតិ ?

បើមីងស្រាវជ្រាវរកឃើញ មីងនឹងសរសេរទុកជាប្រវត្តិសាស្ត្រ ជូនកូនខ្មែរជំនាន់ក្រោយៗ ជាពិសេសទុកសំរាប់អនាគតអ្នកដឹកនាំប្រទេសខ្មែរ ដើម្បីឲ្យចេះប្រុងប្រយ័ត្នខ្លួន កុំបណ្តោយឲ្យចាញ់បោញយួនហាណូយ ដូចមេដឹកនាំមុនៗ ។ កុំឲ្យប្រជាពលរដ្ឋខ្មែររងទុក្ខវេទនាដូចអ្នកកើតជំនាន់នេះឲ្យសោះ ! ។

ថាច់-ទ្រឿងដើរមកឱបយាយទៀង ព្រមទាំងនិយាយថា ៖

– គោលបំណងរបស់មីងប្រសើរមែនៗ ! ប៉ុន្តែខ្ញុំមានការបារម្ភដល់អាយុជីវិតរបស់មីងណាស់ ព្រោះអតីតអ្នករដ្ឋការដូចមីងអីចឹង មានបាត់ខ្លួនខ្លះៗទៅហើយ ដូច្នេះសូមមីងប្រយ័ត្នខ្លួនមីងឲ្យមែនទែន ។

ថ្ងៃនេះម៉ោងប្រហែលបីរសៀល ក្រោយពេលបាយល្ងាចរួច ថាច់-ទ្រឿងក៏សំពះសុំលាមីងទៀងចេញដំណើរទៅកាន់ប្រទេសថៃ...

ថ្ងៃទី១៣-៥-៨០ ម៉ោងប្រហែលមួយរសៀល មានអតីតវរៈសេនីយ៍ទោម៉ែក-ហ្វក្ស និងអតីតមេបញ្ជាការនៅអូរសាដាសខេត្តបាត់ដំបងម្នាក់ឈ្មោះគីម-ហួរ ជាក្មួយរបស់យាយទៀង ដើរចូលមកកាន់កូនខ្ទមរបស់គាត់ ។

ពេលបានជួបគ្នាជាថៃដន្យយ៉ាងនោះ ក៏លោតឱបគ្នា សើចមិនចេញយំមិនចេញ មីងនិងក្មួយកាន់ដៃគ្នាគាំងមាត់រកពាក្យនិយាយគ្មាន ។ មួយសន្ទុះធំទើបលោកគីម-ហួរកៀកស្មាម្តាយមីងបណ្តើរទៅកាន់ជណ្តើរមុខកូនខ្ទម រួចអង្គុយសួរសុខទុក្ខគ្នាទៅវិញទៅមក ។

លោកគីម-ហួរលុះបានស្តាប់រឿងដ៏កំសត់នៃការនិរាសព្រាត់ប្រាស់របស់មីងចប់សព្វគ្រប់ហើយ ក៏ឱបម្តាយមីងម្តងទៀត ព្រមទាំងសំរក់ទឹកភ្នែកច្រោកៗ...។ មួយសន្ទុះក្រោយមក លោកក៏ចាប់និទានរឿងរបស់លោកដូចតទៅ ៖

មុនព្រឹត្តិការណ៍ថ្ងៃទី១៧-៤-៧៥ចំនួន១ខែ ខ្ញុំត្រូវរបួសយ៉ាងធ្ងន់នៅអូរសាដាស ។ ក្រសួងកងទ័ពក៏ដឹកខ្ញុំតាមឧទ្ធម្ភាគចក្រនាំយកទៅដេកពេទ្យព្រះកេតុមាលាភ្នំពេញ ។

នៅថ្ងៃទី១៧-៤-៧៥ ម៉ោង១រសៀល អង្គការអនាមិកចេញបញ្ជាដេញអ្នកជម្ងឺ

អ្នករបួស និងអ្នកពិការចំនួន២ម៉ឺននាក់ ឲ្យចាកចេញពីមន្ទីរពេទ្យជាបន្ទាន់ ។ ខ្ញុំក៏ទប់ខ្លួននឹងឈើច្រត់ បន្លំដើរជាមួយប្រជាជនតាមផ្លូវជាតិលេខ១ មានបំណងរត់គេចទៅកាន់ប្រទេសវៀតណាមខាងត្បូង ។ ពេលនោះតាមផ្លូវជាតិលេខ១ មានប្រជា-ជននិងឡានយ៉ាងណែនណាន់តាន់តាប់ចៀសគ្នាមិនរួច ។ នៅថ្ងៃទី២-៥-៧៥ ខ្ញុំក៏ទៅដល់ភូមិអ្នកលឿង ខ្ញុំទទួលពត៌មានថា យួនហាណូយសំរេចជោគជ័យគ្រប់គ្រងប្រទេសវៀតណាមទាំងមូលជាស្រេច ។ ដូច្នេះខ្ញុំត្រូវតែពួនលាក់ខ្លួនសំណាក់នៅភូមិនេះសិន ។ ខ្ញុំភរក្រុមខ្មែរក្រហមថា ខ្ញុំជាគូលីស៊ីឈ្នួលចាប់ត្រី ចាប់អន្ទង់តាមឡូត៍នេសាទនៅអ្នកទ្រូ ។ ខ្ញុំក៏ភរបន្ថែមថា កំពុងចាប់ត្រីស្រាប់តែមានគ្រាប់កាំភ្លើងមួយហើរមកចំភ្លៅខ្ញុំ ខ្ញុំក៏មានរបួសយ៉ាងធ្ងន់នេះ ។ ខ្ញុំចេះព្រោកប្រាជ្ញតាមថាន:ជាជើងឈ្នួល ជាគូលី ញ៉ាំងឲ្យវាជឿគ្មានសង្ស័យថា ខ្ញុំជាមេទាហានឡើយ ។ ខ្ញុំមានទេពកោសល្យចេះល្បិចចាប់អន្ទង់យ៉ាងប៉ិនប្រសប់ ។ ខ្មែរក្រហមក៏ដាក់ទិសខ្ញុំឲ្យចាប់អន្ទង់នៅមាត់ទន្លេជិតកំពង់ចម្លងអ្នកលឿង ដែលជាផ្លូវចេញចូលពីស្រុកខ្មែរទៅព្រៃនគរ...

ក្នុងឆ្នាំ១៩៧៥ ខ្ញុំបានឃើញដោយផ្ទាល់ភ្នែកនូវពួកនាយទាហានវៀតកុង ចូលមកកាន់ប្រទេសកម្ពុជា ដើរប្រមូលអាណិកជនយួន ដឹកនាំទៅកាន់ស្រុកវាជាហូរហែរ ។

រាល់ៗយប់ខ្ញុំបានឃើញឡាន Peugeots 404 និង Mercedès ជាច្រើនរយគ្រឿងតំរៀបជាជួរ ចាំបរចុះក្នុងសាឡាងនៅព្រែកអ្នកលឿង ដើម្បីឆ្លងទន្លេបញ្ជូនទៅកាន់ស្រុកយួនជាហូរហែរ ។

ចាប់តាំងពីឆ្នាំ១៩៧៥ដល់ឆ្នាំ១៩៧៧ រាល់ៗយប់មានឡានកាម្យ៉ុងជាច្រើនបិទបាំងគ្របជិត ដឹកទ្រព្យសម្បត្តិនគរខ្មែរមកឈប់កកកុញរង់ចាំចុះសាឡាងនៅកំពង់ចម្លងអ្នកលឿង ដើម្បីដឹកឆ្ពោះទៅទិសតែមួយ ។

នៅចុងឆ្នាំ១៩៧៧ ជារៀងរាល់ថ្ងៃ ខ្ញុំតែងឃើញឡានកាម្យ៉ុងជាច្រើន ដឹកឈើមានទ្វារ បង្អួច តុ ទូ កៅអី ក្តារខៀន ។ ឡានទាំងនោះគ្មានបិទបាំងអ្វីទេ ខ្ញុំអាចមើលឃើញច្បាស់ៗនូវឥវ៉ាន់អស់នោះ ដែលពួកវាដឹកយកទៅជាហូរហែរ...

ពេលនោះយាយទៀងចាប់ដៃក្មួយព្រមទាំងនិយាយថា ៖

– គឺព្រោះតែយ៉ាងនេះហើយ បានជាអង្គការចេញបញ្ជាដេញប្រជាជនខ្មែរក្នុងមួយនគរឲ្យថយចេញពីទីលំនៅ និងថយឲ្យឆ្ងាយជាង២គ.ម.ពីផ្លូវជាតិ និងពីដងស្ទឹង ។ ឱ ! ខ្មែរបានលះបង់ចោលទ្រព្យសម្បត្តិយ៉ាងច្រើនឥតគណនា ដើម្បីទុកឲ្យយួនទេតើ ! ។

អង្គការប្រើស្នៀតនេះប្រសើរណាស់ ។ រួចវាបញ្ជូនវៀតកុងជាក្រុមៗ ខ្លះដើរ

ប្រមូលទ្រព្យសម្បត្តិនគរខ្មែរ ប្លន់ដីកជញ្ជូនទៅកាន់ស្រុកយួនដោយសេរី ។ ផែនការរបស់យួនវៀតមិញព្រាងទុកប្លន់ទ្រព្យសម្បត្តិនៃប្រទេសខ្មែរនេះ មីងបានដឹងច្បាស់តាំងពីឆ្នាំ១៩៤៨មកម្ល៉េះ ដែលវាបាននិយាយថា ៖

- បើធ្វើសង្គ្រាមជាមួយខ្មែរ ឈ្នះបានធ្វើស្តេច ចាញ់បានធ្វើជាសេដ្ឋី ។

បច្ចុប្បន្ននេះ យួនហាណូយពួនតែក្នុងទីងងឹត ដោយប្រើតែឈ្មោះអង្គការ វាអាចប្លន់ទ្រព្យសម្បត្តិនគរខ្មែរយកទៅធ្វើជាសេដ្ឋីបានមែន ។ វាសំរេចផែនការរបស់វាបានយ៉ាងស្អាត ព្រមទាំងលាក់ការណ៍បានយ៉ាងជិតដដែល...

លោកអតីតវរៈសេនីយ៍ទោគីម-ហួរចាប់ដៃម្តាយមីងច្របាច់ស្រាលៗ ព្រមទាំងបញ្ជាក់ថា ៖

- ខ្ញុំក៏យល់ដូចមីងអញ្ចឹងដែរ... ដូច្នេះខ្ញុំសន្និដ្ឋានថា អង្គការអនាមិកគឺយួនហាណូយ ។

ពេលនោះមានកូនចៅរបស់លោកគីម-ហួរ៧នាក់ក៏ចូលមកដល់ បាននាំយកមកជាមួយនូវម្ហូបចំណី ដើម្បីស្រស់ស្រូបបាយល្ងាចនៅក្បែរកូនខ្ទមយាយទៀង ។

ចំណែកលោកគីម-ហួរ បែរមកខ្សិបមីងទៀងថា ក្រុមលោកមានគ្នា៣៦នាក់ស្ម័គ្រចិត្តវិលត្រឡប់មកកាន់ប្រទេសខ្មែរ ដើម្បីរៀបចំផែនការកំទេចយួនហាណូយ ដើម្បីរំដោះទឹកដីកម្ពុជា ។

នៅខេត្តបាត់ដំបង ក្រុមខ្ញុំមានបំណងសូមចាត់តែងតាំងមីងជាប្រធានសម្ងាត់ជាខ្សែរយៈសំរាប់ក្រុមខ្ញុំចេញចូល ។ រណសិរ្សនេះគេឲ្យឈ្មោះថា រ.ជ.រ.ប.ខ. ដែលមានលោកសឺន-សានជាប្រធាន ។ ឥឡូវនេះយើងមានបណ្តុះខ្សែរយៈពាសពេញប្រទេសខ្មែររួចហើយ ។ មេៗដឹកនាំសុទ្ធតែជាស្រីៗ ។ នៅខេត្តបាត់ដំបងនេះ ក្រុមខ្ញុំមាមសេចក្តីសង្ឃឹមយ៉ាងមាំពីចម្ងាយចំពោះមីង... លោកគីម-ហួរសម្លឹងម្តាយមីងចាំស្តាប់ចម្លើយ...

យាយទៀងឆ្លើយភ្លាមដោយមិនបាច់គិត ៖

- ក្មួយសំឡាញ់មីងអើយ ! មីងស្តាយណាស់នូវសេចក្តីស្នើនេះ តែមីងមិនទទួលទេ ។

សេចក្តីបដិសេធរបស់មីងទៀង ញ៉ាំងឲ្យលោកគីម-ហួរឆ្ងល់យ៉ាងខ្លាំង ។ ព្រោះលោកធ្លាប់ដឹងចិត្តគំនិតមីង ដែលជាស្ត្រីម្នាក់ធ្លាប់ដុះសតិសម្បជញ្ញៈយ៉ាងមុតស្នេហាជាតិ ជាពិសេសគាត់ចេះជួយខ្មែរកម្ពុជាក្រោម គាត់ស្គាល់ច្បាស់សត្រូវសួរពូជរបស់ខ្មែរ ។ តែហេតុម៉េចពេលនេះ ក៏គាត់មិនជួយឧបត្ថម្ភរជរបខអញ្ចឹង ?

លោកគីម-ហួរកំពុងឆ្ងល់ ស្រាប់តែយាយទៀងទូន្មានថា ៖

- ក្មួយសំឡាញ់មីងអើយ ! កុំអាលបណ្តើរគ្នាដើរចូលអន្ទាក់ខ្មាំង ! យើងមិន

អាចធ្វើការប្រឆាំងចំពោះយួនហាណូយនៅក្រោមច្រមុះវាងាយៗយ៉ាងនេះបានទេ ព្រោះវាមានកលល្បិចក្រឡិចក្រឡុចណាស់ ។ មើលចុះ ! យើងឮតែថាខ្មែរច្បាំងជាមួយខ្មែរ ! យើងឃើញតែខ្មែរក្រហមសម្លាប់ខ្មែរ... ស្រាប់តែយួនហាណូយចូលមកលុកលុយប្រទេសខ្មែរ បានយ៉ាងងាយដូចបេះផ្លែពុទ្រាទុំទៅវិញ ។ គឺវាប្រើតែកលល្បិចគ្មានឈប់គ្មានឈរ...

ពេលនោះបរិយាកាសសែនអាប់អួរ មីងនិងក្មួយធ្វើមុខស្មើរៀងៗខ្លួន...ចំណែកអ្នកអង្គុយស្តាប់ទាំងអស់ក៏គ្មាននរណាពេញចិត្តចំពោះយោបល់របស់យាយទៀងទេ ។

គ្រប់ៗគ្នាមានទឹកមុខស្ងួត ។ យាយទៀងចាប់ដៃក្មួយគឹម-ហួរ ព្រមទាំងនិយាយវែកញែកបន្តទៅទៀតថា ៖

- នេះ ! ជាដំបូន្មានរបស់មីងចំពោះក្មួយគឹម-ហួរផ្ទាល់ មិនមែនមីងនិយាយជាផ្លូវការទេ !... ពីព្រោះក្នុងគ្រួសាររបស់យើង មនុស្សចាស់ៗអ្នកចេះដឹង ត្រូវអង្គការសម្លាប់ចោលខ្ទេចអស់ទៅហើយ គឺនៅសល់តែមីងនិងក្មួយនេះទេ ។ ដូច្នេះយើងត្រូវតែចេះប្រុងប្រយ័ត្នរក្សាជីវិតសិនណ៎ា ។ល។

យាយទៀងស្ងេះត្រឹមហ្នឹង គាត់ក៏ក្រោកដើរទៅរៀបបាយទឹកជូនក្មួយៗពិសារ ។ លុះបាយល្ងាចរួច ម៉ោងប្រហែល៦កន្លះ ក្រុមស្ម័គ្រចិត្តហ៊ានធ្វើពលិកម្មបូជាជីវិតដើម្បីរំដោះទឹកដីកម្ពុជាពីយួន ក៏សុំលាយាយទៀង រួចបំបែកជួរទៅកាន់ទីដៅរៀងៗខ្លួន ។ ពេលនោះមានយុវជនពីរនាក់ក្មេងៗ មិនទាន់សុំលាយាយទៀងទេ បែរជាសម្លឹងមុខគាត់ព្រមទាំងស្តីប្រមាថគាត់ថា ៖

- បើមីងមិនជួយចូកជួយចែវទេ សុំកុំយកជើងរាទឹកណ៎ា ! ។

យាយទៀងមិនអាក់អន់ចិត្តនឹងពាក្យផ្តើនខ្វះការគួរសមនេះទេ ។ គាត់ញញឹមជំនួសពាក្យចម្លើយ ហើយក៏នឹកក្នុងចិត្តសរសើរថា ៖

- នេះបានចំជាអ្នកស្នេហាជាតិពិតមែន ៖ ហ៊ានថាហ៊ានធ្វើ ! ប៉ុន្តែគួរឲ្យស្តាយណាស់ សង្ស័យតែបណ្តើរគ្នាចូលក្នុងអន្ទាក់ខ្មាំងទេដឹង ? អ៊ូ ! នេះមកតែពីគ្នាខ្វះការពិសោធន៍ មិនដែលស្គាល់ថ្នាំក្តៅ មិនដែលស្គាល់កលល្បិចយួនហាណូយ...

ចំណែកលោកអតីតវរៈសេនីយ៍ទោគឹម-ហួរ អង្គុយផ្ទាល់ដី ឱបក្បាលជង្គង់កំប្រុនៗ សម្លឹមមើលមុខយាយទៀងរបស់លោកមួយសន្ទុះធំ កំពុងពិចារណានូវពាក្យទូន្មានរបស់ម្តាយមីង ។ លោកគឹម-ហួរអាណិតមីងរបស់លោកខ្លាំងណាស់ក៏ស្រក់ទឹកភ្នែករលីងរលោង ហើយក្រោកដើរទៅឱបម្តាយមីងព្រមទាំងជំរាបថា

- មីងជាទីគោរពអើយ ! ពិតណាស់ហើយថា យួនហាណូយមានកលល្បិចយ៉ាងល្អិតល្អន់ ខ្ញុំទទួលស្គាល់អញ្ចឹងដែរ ។ យើងមិនងាយធ្វើអ្វីៗប្រឆាំងនឹងវានៅ

ក្រោមច្រមុះវាងាយៗបានទេ ។ ប៉ុន្តែមីងអើយ ! ក្មួយឈឺចិត្តណាស់ ពេលនេះក្មួយផ្សងព្រេងជាចុងក្រោយសាកលមើល ។ ព្រោះបើយើងចេះតែនៅស្ងៀមបណ្ដោយឲ្យវាវាតទីយកទឹកដីស្រួលៗយ៉ាងនេះ យើងខ្មែរមានការខ្មាស់អៀនយួនហាណូយជាក្រៃលែង ។

យើងខ្មែរចេះតែនៅស្ងៀម ទើបយើងត្រូវបាត់បង់ទឹកដីកម្ពុជាក្រោមមួយនគរទៅហើយ គ្មាននរណាតដៃជាមួយវាសោះ...

មុននឹងសុំលា លោកគីម-ហួរថ្លែងសុំទោសម្ដាយមីងចំពោះពាក្យផ្ដើនត្រគោះបោះបោកខ្វះការគួរសមនៃកូនចៅរបស់លោកអម្បាញ់មិញនេះ ។ មីងនិងក្មួយក៏សុំលាគ្នាទាំងទឹកភ្នែករលីងរលោងត្រឹមណោះ ។

❑ ❑

❑

នៅយប់នោះ យាយទៀងទទួលទានដំណេកមិនលក់ទាល់តែសោះ គាត់ពួនដេកក្នុងបន្ទប់បង្កន់ផ្ទាល់ថ្ម ក្បាលកើយដៃឆ្វេង ដៃស្ដាំគងថ្ងាស ។ គាត់ព្រួយបារម្ភនូវការផ្សងព្រេងនៃក្មួយគីម-ហួររបស់គាត់ ។ ម្យ៉ាងទៀត គាត់នឹកស្រមៃឡើងវិញនូវកលល្បិចរបស់អង្គការអនាមិក និងកលល្បិចរបស់យួនហាណូយ ប្រមូលយកមកប្រៀបធៀប ក៏ឃើញក៏យល់ គឺជាស្នៀតចេញមកពីប្រភពតែមួយ...។

ឧទាហរណ៍ដូចជារបបរបស់អង្គការ ចាប់តាំងពីថ្ងៃទី១៧-៤-៧៥ ដល់ថ្ងៃទី១៩-៤-៧៩ អង្គការបង្កើតឃាតករប្រាំក្រុម រួចបំបែកដាច់ៗដោយឡែកៗពីគ្នា រួចទើបបញ្ចេញឲ្យសម្លាប់ខ្មែរជាដំណាក់ៗ និងកំណត់ពេលវេលាយ៉ាងត្រឹមត្រូវ... តើក្រុមណាត្រូវចេញនៅពេលណា ត្រូវសម្លាប់ខ្មែរធុនណា ។ល។ និង ។ល។

ចំណែកក្រុមខ្មែរក្រហមវិញ អង្គការបំបែកជា២និន្នាការគឺ ៖

★ ខ្មែរក្រហមនិន្នាការខ្មែរមាន ខៀវ-ប៉ែន ហៅមិត្តស៊ូ និងដា-ហ៊ួន ហៅមិត្តវ៉ាញ ជាដើម ។

★ ខ្មែរក្រហមនិន្នាការយួនមាន តាប៉ែត និងតាកៅជាដើម ។

អង្គការបំបែកយោធាជាពីរក្រុមគឺ ៖

★ ក្រុមទី១ មានយោធាក្មេងៗ អាយុក្រោម១៥ឆ្នាំ ដែលមានមេៗកាន់ក្ដាប់ដឹកនាំ ជាអតីតចោរព្រៃ ។

★ ក្រុមទី២ យោធាស្ម័គ្រចិត្តបូជាជីវិតបំរើសម្ដេចឪ មានចំនួនបួនម៉ឺននាក់ ។ ក្រោយថ្ងៃទី១៧-៤-៧៥ អង្គការចេញបញ្ជាហាមឃាត់ជាដាច់ខាត មិនឲ្យជួបបងប្អូ

នម៉ែឪ ឬប្រជាជនថ្មីឡើយ ។ ចំណែកប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរ អង្គការបំបែកជាពីរគឺ ៖

★ ប្រជាជនចាស់ គឺប្រជាជនដែលបានបំរើអង្គការតាំងពីថ្ងៃទី១៨-៣-៧០មកម្ល៉េះ ។

★ ប្រជាជនថ្មី គឺប្រជាជនដែលអង្គការទើបនឹងបានកាន់ក្តាប់ នៅក្រោយថ្ងៃទី១៧-៤-៧៥ ព្រមទាំងចាត់ទុកដូចជាអ្នកទោសឧក្រិដ្ឋទាំងអស់ ។

ឥឡូវយើងក្រឡេកមើលយួនហាណូយចូលមកលុកលុយរាតត្បាតប្រទេសខ្មែរ វាប្រើកលល្បិចដដែល ដើម្បីបំបែកប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរជាច្រើនក្រុម ដើម្បីងាយគ្រប់គ្រង ។

★ ក្រុមទី១ ជាអតីតខ្មែរវៀតមិញ ឬអតីតខ្មែរក្រហមនិន្នាការយួន ដែលមានហេង-សំរិន, ហ៊ុន-សែន, ជា-ស៊ីម, តាប៉ែត ឬ ហេង-ទាវ ។

★ ក្រុមទី២ គឺអតីតខ្មែរវៀតមិញ អតីតខ្មែរក្រហមនិរតី ។ ឃើញបួដូយបរឡានដើរប្រមូលនាំយកមកបំពាក់អាវុធឲ្យឡើងវិញ រួចដាក់ឈ្មោះថា « កងកម្លាំងប្រដាប់អាវុធប្រជាជនបដិវត្តន៍កម្ពុជា » ។

★ ក្រុមទី៣ យោធាខ្មែរក្រហមក្រុមទី៣ ដែលស្ម័គ្រចិត្តកំទេចសក្តិភូមិ និងចក្រពត្តិ មេកាន់ក្តាប់ភាគច្រើនជាជាតិយួនលួចបន្លំដាក់ឈ្មោះជាខ្មែរ បច្ចុប្បន្នវិលត្រឡប់មកតាំងមូលដ្ឋានពាសពេញព្រៃក្នុងប្រទេសខ្មែរឡើងវិញ ប្រើឃឺហោខ្មែរក្រហមដដែល ។

★ ក្រុមទី៤ ក្រុមកុមារឈានមុខ ដែលស្ម័គ្រចិត្តកំទេចខ្មែរក្រហម ក្រុមនេះមានអាយុពី១៨ទៅ២៥ឆ្នាំ បើគិតត្រឹមឆ្នាំ១៩៨៣នេះ ។ ខ្ញុំដឹងច្បាស់ថា សព្វថ្ងៃនេះមាន២៥ម៉ឺននាក់ ។

★ ក្រុមទី៥ ក្រុមបញ្ញវ័ន្តក្មេងៗមានសញ្ជាតិជាយួន លួចបន្លំធ្វើជាខ្មែរ ដាក់ជាឈ្មោះខ្មែរទាំងអស់ ។

★ ក្រុមទី៦ ខ្មែរឥស្លាម ក្រុមនេះសាហាវណាស់ ។

★ ក្រុមទី៧ មានចំនួន៦ម៉ឺននាក់ លាក់ខ្លួនយ៉ាងស្ងាត់ដាក់ឈ្មោះជាអាថ៌កំបាំង គឺក្រុមបង្កើកបដិវត្តន៍ ។ ក្រុមខ្មែរអាយ៉ងចំណាយថវិកាមួយថ្ងៃៗជាច្រើនលានរៀលចិញ្ចឹមក្រុមហ្នឹង ។ គឺក្រុមឃាតករអាថ៌កំបាំងទៅអនាគត ។

គួរកត់សំគាល់ អង្គការក្តី យួនហាណូយក្តី វាចូលរាតត្បាតលុកលុយប្រទេសខ្មែរ វាប្រើស្នៀតតែមួយ គឺចូលមកជាដំបូងវាមិនទាន់ទុកចិត្តខ្មែរ វាតែងតែលើកបន្តុបខ្មែរពិតៗ ដែលស៊ីជោរឲ្យធ្វើការជំនួសខ្មែរអាយ៉ងវាសិន លុះឃើញថាអស់មានគ្រោះថ្នាក់ហើយ ទើបវាចាត់កំទេចឬដកខ្មែរស៊ីជោរនោះចេញ ទើបវាដាក់ខ្មែរអាយ៉ងរបស់វាវិញ ។ល។

មើលចុះ ! អង្គការចូលលុកប្រទេសខ្មែរក្នុងរយៈ១០ខែដំបូង វាបញ្ចេញតែខ្មែរក្រហមនិន្នាការខ្មែរគឺបក្សខ្មែរក្រហមរបស់ខៀវ-សំផន និងក្រុមខ្មែរក្រហមកើតមកពីចោរ ខ្មែរក្រហមនេះស៊ីជោរលោតសម្លាប់ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែររីវក់ ញ៉ាំងឲ្យប្រជារាស្ត្រខ្មែរបាក់ស្បាតឈប់ហ៊ានកំរើក ទើបអង្គការបញ្ចេញងតីតខ្មែរវៀតមិញក្រុមទី១ គឺសមាជិកបក្សប្រជាជនបដិវត្តន៍ខ្មែរ ។ អង្គការចាត់តាំងជាស្រេច ជាប្រធានសហករណ៍ ជាគណៈតំបន់ បន្តមកជាតំណាងរាស្ត្រ ។ នៅចុងឆ្នាំ១៩៧៧ អង្គការឃើញរាស្ត្រខ្មែរក្លាយជាមនុស្សម៉ាស៊ីនអស់ហើយ ទើបអង្គការបញ្ចេញអតីតខ្មែរវៀតមិញក្រុមទី២ គឺកងកម្លាំងប្រដាប់អាវុធបដិវត្តន៍ឯកភាពរបស់កម្ពុជា ។ អង្គការបញ្ជាឲ្យប្រើឃីហោខ្មែរក្រហមនិរតី ។

- ក្រុមនេះមានភារកិច្ចរួមជាមួយក្រុមឃាតករអាថ៌កំបាំង ត្រូវសម្លាប់ខ្មែរក្រហមនិន្នាការខ្មែរ ត្រូវសម្លាប់គណៈរដ្ឋមន្ត្រីនៃរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ ។ល។

ឥឡូវយើងត្រូវគួរក្រឡេកសម្លឹងមើលយួនហាណូយ ពេលវាចូលលុកលុយប្រទេសខ្មែរ វាអនុវត្តស្នៀតរបស់អង្គការដដែល បានត្រឹមត្រូវ បានហ្មត់ចត់ ។

នៅក្នុងឆ្នាំ១៩៧៩ យួនហាណូយចូលរាតត្បាតប្រទេសខ្មែរជាដំបូង មិនទាន់ទុកចិត្តលើខ្មែរ វាក៏អំពាវនាវរកខ្មែរអ្នកចេះដឹងសុំជួយធ្វើការវា ។ ពេលនោះមានសាស្ត្រាចារ្យជាដើមស្ម័គ្រចិត្តចូលបំរើវា ។ វាក៏ចាត់តែងតាំងជាចៅក្រសួងនានា ។

នៅខេត្តបាត់ដំបង វាចាត់តែងតាំងយុវជនខ្មែរដ៏ក្មេងម្នាក់ឈ្មោះ ស.ក.ត. អាយុប្រហែល២៧ឆ្នាំ ឲ្យធ្វើចៅហ្វាយខេត្តបាត់ដំបង ។ បងប្អូនខ្មែរយើងធ្វេសប្រហែសណាស់ ឲ្យតែមានបុណ្យស័ក្តិហើយ ក៏តាំងភ្លេចខ្លួនភ្លាម គ្មានចេះប្រើខួរក្បាលពិចារណាទាល់តែសោះ ។ ពេលនោះបរិយាកាសសែនងងឹតអន្ធកា យើងមិនទាន់ឃើញច្បាស់ថានរណាទទួលជ័យជំនះនេះទេ ? ព្រោះយើងចេញរួចពីកណ្តាប់ដៃអង្គការ យើងបែរជាចូលអន្ទាក់របស់យួនហាណូយទៅវិញ ។ យើងឃើញផ្ទាល់ភ្នែកថា បូជួយកំពុងតែប្រមូលទ្រព្យសម្បត្តិខ្មែរគ្រប់បែបគ្រប់យ៉ាងដាក់ឡានដឹកចេញដោយសេរី ។

លោកៗដែលយួនហាណូយលើកបន្តុបឲ្យធ្វើជាចៅក្រសួងនានា មានលោកខ្លះស្លូតហួស មានលោកខ្លះវាយឫកហួស ខ្លះឡើងជំនោរបុណ្យស័ក្តិ ស្រាប់រៀបការប្រពន្ធ២-៣ភ្លាម ។ ពេលរៀបការប្រពន្ធនិមួយៗ ក៏នាំមិត្តភក្តិដែលដាច់ពោះរាំជាច្រើនឆ្នាំមកហើយនោះ នាំគ្នាលោតរាំទល់ភ្លឺ ។ល។

ពេលនោះប្រាក់ខែជាអង្ករកំប៉ុងអំបិលកំប៉ុង ។ ចំណែកឯបូជួយជាយួនហាណូយស្វាត់ច្រៀប ។ វាគោរពវិន័យនិងផែនការយ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួន ។ វាបណ្តោយឲ្យនាម៉ឺនខ្មែរប្រាក់ខ្មែរអង្ករកំប៉ុង-អំបិលកំប៉ុងឈ្លក់បុណ្យសិនចុះ ។

នឹកៗទៅគួរឲ្យខ្លាស់អៀនយួនហាណូយជាក្រៃលែង ។ ចំណែកវាៗកំពុងសម្ងំធ្វើការសម្ងាត់របស់វា ដែលវាមានគំរោងផែនការទុកជាស្រេចរួចមកហើយ ។

មើលចុះ ! ឫដួយកំពុងបើកបរឡានដើរប្រមូលអតីតខ្មែរវៀតមិញក្រុមទី១មានហេង-សំរិន, ហ៊ុន-សែន, ជា-ស៊ីម, តាប៉ែតជាដើម នាំយកទៅបំពាក់បុណ្យស័ក្តិជាលំដាប់លំដោយ ឲ្យចាត់ការសម្លាប់និងកំចាយរាស្ត្រខ្មែរជាម្ចាស់ទឹកដីពិតៗតទៅទៀត ។

ឫដួយកំពុងបើកបរឡានប្រមូលអតីតខ្មែរវៀតមិញក្រុមទី២គឺក្រុមខ្មែរក្រហមនិរតី និងយោធាខ្មែរក្រហមក្មេងៗដែលសេសសល់នៅរស់ នាំយកទៅចិញ្ចឹមរួចបំពាក់អាវុធឲ្យឡើងវិញ ។ ប្រជាជនខ្លះៗខ្វះការពិចារណា បែរជាយល់ច្រឡំស្មានតែយួនហាណូយចាប់ខ្មែរក្រហមទាំងនោះនាំយកមកឃុំឃាំង ។ តាមការពិតទៅវាយកពួកនេះ មកបញ្ចូលក្នុងកងកម្លាំងប្រដាប់អាវុធប្រជាជនបដិវត្តន៍កម្ពុជាទៅវិញទេ ។

យួនហាណូយឆ្វៃប្រឌិតក្រុមនេះ ឲ្យទៅជាចោរដើរប្លន់បាញ់សម្លាប់កំចាយរាស្ត្រខ្មែរជាថ្មីម្តងទៀត សាហាវណាស់ គឺវាប្រើស្នៀតវាយទឹកកំចាយត្រី គ្មានស្នៀតអ្វីប្រសើរជាងស្នៀតនេះឡើយ ។

បើនគរខ្មែរទៅជានគររបស់ចោរយ៉ាងនេះ រាស្ត្រខ្មែរអស់សង្ឃឹមបង្ខំចិត្តត្រូវតែប្រមូលគ្រួសារដែលសេសសល់នៅរស់បន្តិចបន្តួចនោះ បណ្តើរគ្នាទៅកាន់ប្រទេសថៃ បន្សល់ទឹកដីទុកឲ្យយួនហាណូយ ។

ឫដួយកំពុងបើកបរឡានដើរប្រមូលក្មេងកំព្រាខ្មែរអាយុ៨ទៅ១៨ឆ្នាំ ដែលអង្គការលត់ដំដល់កំពូលរួចហើយ ដឹកនាំចេញពីប្រទេសខ្មែរ វាប្រាប់ថា វានាំទៅរៀនសូត្រនៅហាណូយ ។

នេះក៏ជាផែនការអាថ៌កំបាំងរបស់យួនហាណូយ ខ្ញុំរ៉ាយរ៉ាប់រួចហើយក្នុងរយៈពេលមួយឆ្នាំ កលល្បិចប្រើស្នៀតចោរមានគុណភាពប្រសើរណាស់ វាឃើញថារាស្ត្រខ្មែរគ្មានប្រតិកម្ម គ្មានឧបសគ្គអ្វីរារាំងដល់វាទៀតទេ ព្រោះឃើញតែបណ្តើរគ្នាចេញចោលទឹកដីជាហូរហែរ ។ល។

យួនហាណូយក៏ចាប់ផ្តើមបញ្ចេញខ្មែរអាយ៉ងរបស់វា គ្រប់គ្រងប្រទេសខ្មែរឲ្យពេញលេញ ។

ក្នុងខែមេសាឆ្នាំ១៩៨០ យួនហាណូយបានបើកអង្គប្រជុំមួយយ៉ាងធំក្នុងវត្តរំដួល ។ អង្គប្រជុំនេះ វាចាត់អញ្ជើញចៅក្រសួងជាជាតិខ្មែរពិតៗក្នុងខេត្តបាត់ដំបងទាំងអស់ មាន ស.គ.ត. ក៏មករួមប្រជុំដែរ ។

លុះជួបជុំគ្នាស្រេចបាច់ហើយ ក៏ឃើញយួនហាណូយម្នាក់តូចទាបតឿ មិនធាត់

មិនស្គម មុខធំច្រមុះកំពិត សក់ស្លូតកាត់ខ្លី អាយុប្រហែល៤៥ឆ្នាំ ស្លៀកពាក់ខ្មៅ ស្បែកជើងកង់ឡាន ចេញមកឈរកណ្ដាលអង្គប្រជុំ រួចចាប់ផ្ដើមថ្លែងការណ៍ជាភាសាខ្មែរ លំនាំវាក្យស័ព្ទភាសាខ្មែរជំនាន់របបអង្គការអនាមិកទាំងអស់ ។

យួនហាណូយនេះប្រកាសជាឧឡារិកប្រាប់ចៅក្រសួងជាតិខ្មែរទាំងឡាយនោះ ព្រមទាំងចៅហ្វាយខេត្ត ស.គ.ត. ថា អង្គប្រជុំថ្ងៃនេះសំរាប់ដកងារចៅក្រសួងណាដែលមានប្រពន្ធពីរ សំរេចបញ្ឈប់មិត្តៗទាំងអស់នោះឲ្យមិនឲ្យធ្វើការចាប់ពីថ្ងៃស្អែកនេះទៅ ។

ពេលនោះឃើញបុរសម្នាក់ចូលមកឱបជាមួយយួនជាប្រធានអង្គប្រជុំមួយសន្ទុះ ប្រធាននេះក៏ក្រឡេកភ្នែកសម្លឹងទៅតាម្នាក់ រួចលើកដៃចង្អុលព្រមទាំងសួរថា ៖ យី ! មិត្តនេះដូចជាមិនដែលឃើញ ? ។

តាមាយដែលត្រូវយួនចង្អុល ក៏មានអារម្មណ៍តក់ស្លុតស្លន់ស្លោជាយ៉ាងខ្លាំង ។ គាត់ឆ្លើយរដិបរដុប បា...ទ ! ខ្ញុំទើបមកពីជំរំខៅអ៊ីដាង ។

យួន ! វាចេះអត់ធ្មត់លាក់ពុតល្អណាស់ ។ វាបង្ហាញនូវសប្បុរសធម៌ជានិច្ចនៅចំពោះមុខប្រជាជនយ៉ាងច្រើនកុះករនេះ ។ វាសំដែងទឹកមុខញញឹម និយាយទន់ភ្លន់ទៅកាន់តាមាយថា ៖

- ឱ ! មិត្តទើបវិលត្រឡប់មក ! តើមានចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីបើកអង្ករឬនៅ ? ។

យួននេះបោយដៃហៅយួនម្នាក់ ជាអ្នកកាន់បញ្ជីអង្ករ វាបញ្ជាឲ្យសួរឈ្មោះ សួរទីលំនៅ រួចបើកអង្ករឲ្យតាមាយ២គីឡូ ។ ប៉ុន្តែក្រោយមក២-៣ថ្ងៃ តាមាយអភ័ព្វនេះ ត្រូវយួនហៅទៅជួប ហើយទាំងពីនោះមកត្រូវបាត់ខ្លួនរហូត...

ព្រឹកស្អែក យួនហាណូយបញ្ចេញខ្មែរអាយ៉ងរបស់វាចាត់តែងតាំងជាស្រេចជាចៅក្រសួងនានា មកជំនួសសឹងគ្រប់ៗក្រសួង ។

យួនហាណូយបញ្ចេញខ្មែរអាយ៉ងរបស់វាម្នាក់ឈ្មោះ ឡាយ-សាម៉ុន តែងតាំងជាចៅហ្វាយខេត្តបាត់ដំបងជំនួស ស.គ.ត. ។ យួននាំឡាយ-សាម៉ុនទៅអប់រំនៅហាណូយតាំងពីឆ្នាំ១៩៦៣ ។ ក្នុងរយៈ១៧ឆ្នាំ ទើបយួនបញ្ជូនឲ្យវិលត្រឡប់មកកាន់ប្រទេសកម្ពុជានៅដើមខែមេសាឆ្នាំ១៩៨០ ជាមួយប្រពន្ធជាតិយួនព្រមទាំងកូនបីនាក់ ។

តាំងពីឡាយ-សាម៉ុនឡើងជាចៅហ្វាយខេត្តមក យួនហាណូយមិនបញ្ចេញឲ្យដើរបើកអង្គប្រជុំផ្ដេសផ្ដាសទេ ។ កាលពី ស.គ.ត.នៅជាចៅហ្វាយខេត្ត គេឃើញតែដើរបើកអង្គប្រជុំពាសពេញទីក្រុងបាត់ដំបងដោយសេរី គ្មានឃើញនរណាយាមការពារឡើយ ។

ចំណែកឡាយ-សាម៉ុន ពេលបើកអង្គប្រជុំម្ដងៗ គេឃើញបុរសរត់ឆ្លេឆ្លាឈរយាមការពារយ៉ាងហ្មត់ចត់ ។ យើងតែងតែឃើញយួនហាណូយដើរបើកអង្គ

ប្រជុំ ប្រកាសតាំងខ្លួនជាតំណាងចៅហ្វាយខេត្ត រួចវាពន្យល់វែកញែកមានកំនាំវាក្យស័ព្ទដូចនៅសម័យអង្គការដដែល ។

គ្រប់ៗអង្គប្រជុំក្នុងរបបនិមួយៗ គេបង្ខំឲ្យយាយទៀងទៅអង្គុយស្តាប់ ។ ដូច្នេះគាត់បានឃើញផ្ទាល់នឹងភ្នែក គាត់បានស្តាប់ផ្ទាល់ត្រចៀកដូចជា ៖

- នៅថ្ងៃទី២០-៤-៧៥ មិត្តស៊ូនិងមិត្តស៊ុយជាខ្មែរក្រហមនិន្នាការខ្មែរបើកមហាមីទិញនៅសាលាខេត្តបាត់ដំបង ។

- នៅថ្ងៃទី៣១-១០-៧៨ តាប៉ែតនិងមិត្តលីបើកអង្គប្រជុំនៅកងលេខ៣ ភូមិព្រៃស្វាយខាងលិច ។

- នៅថ្ងៃមួយក្នុងឆ្នាំ១៩៧៩ ស.គ.ត.បើកអង្គប្រជុំនៅវត្តរំដួល ឬវត្តលាប ។

តាមការពិនិត្យនិងប្រៀបធៀបរបស់ខ្ញុំ ស្នៀតនេះចេញមកពីប្រភពតែមួយ ។ ព្រោះអង្គការក្តី យួនហាណូយក្តី បើវាសង្ស័យថាកន្លែងណានៅមានគ្រោះថ្នាក់ វាបំពាក់បុណ្យស័ក្តិឲ្យខ្មែរពិតៗមិនដឹងខ្យល់ ស៊ីជោរ បាក់អំនួត ល្មោភអំណាច ចង់ធ្វើធំ វាបន្តុបរួចច្រានក្បាលឲ្យចលាចលកន្លែងនោះសិន ។ លុះវាឃើញថា កន្លែងនោះបានស្រួលរៀបរយគ្មានឧបស័គ្គ គ្មានគ្រោះថ្នាក់អ្វីទេ វាក៏ចាត់ការដកចេញ ឬសម្លាប់ចោលភ្លាម រួចវាចោទថាអញ្ចេះឬថាអញ្ចោះ ។ ឧទាហរណ៍ដូចជាខែក-ប៉ែនហៅមិត្តស៊ូ និងស.គ.ត.ជាគំរូ ។

ម្យ៉ាងទៀតយើងគួរតែតាមដាន ។ មើលចុះ ! ទោះបីខ្មែរអាយ៉ងបំរើវាផ្ទាល់ជាខ្មែរក្នុងខ្សែរយៈរបស់វាក៏ដោយ វាបំពាក់បុណ្យស័ក្តិ ចាត់តែងតាំងធ្វើជានាម៉ឺនធំលុះបានបុណ្យស័ក្តិ ភ្លាត់ស្នៀតភ្លេចគោរពលក្ខ័ណ ឬភ្លេចខ្លួនបង្ហាឲ្យវាឃើញ នូវសតិសម្បជញ្ញៈស្នេហាជាតិខ្មែរពិតៗ យួនហាណូយបញ្ជាឲ្យសម្លាប់ចោលភ្លាម វាគ្មានរាវែករក្សាទុកបណ្តាលឲ្យខូចផែនការរបស់វាឡើយ ។ មានជាឧទាហរណ៍ខ្លះៗជាក់ស្តែងដូចតទៅ ៖

- ចៅហ្វាយខេត្តសៀមរាប ជាខ្មែរអាយ៉ងរបស់យួនហាណូយដំណាលគ្នានឹងឡាយ-សាម៉ុន ដែលវាបានបញ្ជូនមកហើយចាត់តែងតាំងរួចជាស្រេច ជាចៅហ្វាយខេត្ត ។ លុះបានធ្វើចៅហ្វាយខេត្តហើយ គ្រាន់តែភ្លាត់ស្នៀ តរៀបការជាមួយស្រីខ្មែរក្នុងខែមីនាឆ្នាំ១៩៨០ ក្រោយបន្តិចមក យួនហាណូយក៏ចាប់ខ្លួនយកទៅបាត់ដោយចោទថាក្បត់វា ។ ចំណែកឯឡាយ-សាម៉ុន យាយទៀងបានទទួលពត៌មានតាមលោកគ្រូបង្រៀនម្នាក់ ដែលភៀសខ្លួនមកដល់ប្រទេសបារាំងនៅចុងឆ្នាំ១៩៨៥ថា យួនហាណូយចាប់ខ្លួននៅដើមឆ្នាំ១៩៨៤ ដោយចោទថាក្បត់វាដែរ ។ កាសែតឈ្មោះ«ស្រុកខ្មែរ» លេខ១៥ ចុះថ្ងៃទី១-១-៨៦ ក៏ឃើញមានចុះផ្សាយពីរឿងយួនចាប់ខ្លួនឡាយ-សាម៉ុននេះដែរ ។